

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 6Co/8/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8214207895
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8214207895.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Viery Zolňákovej a JUDr. Milana Majerníka, v právnej veci žalobcu: LMK Invest, s.r.o., so sídlom Kpt. Nálepku 64, 085 01 Bardejov, IČO: 36 781 134, proti žalovanému: SCHOTT, s.r.o., so sídlom Orechová 6, 085 01 Bardejov - Bardejovská Nová Ves, IČO: 36 449 598, právne zast. Advokátska kancelária JUDr. Marta Maruniaková, s. r. o., so sídlom Sovietskych hrdinov 200/33, 089 01 Svidník, IČO: 53 156 871, o zriadenie vecného bremena, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Bardejov, č. k. 3C/262/2014-194 zo dňa 13.09.2021, jednohlasne takto

rozhodol:

- I. Potvrďuje rozsudok vo výrokoch I. a III.
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu sa žalobou doručenu dňa 16.01.2013 domáhal zriadenia práva cesty zodpovedajúceho vecnému bremenu in rem, pričom poukázal na skutočnosť, že právny predchodca žalobcu je výlučným vlastníkom ním špecifikovaných nehnuteľností. Všetky tieto nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX, pre kat. úz. M. S. W., obec M., okres M.. Právny vzťah k parcelám, na ktorých sú uvedené stavby postavené je evidovaný na LV č. XXXX, z ktorého vyplýva, že žalovaný je výlučným vlastníkom parcel, na ktorých sú stavby vo vlastníctve právneho predchodcu žalobcu postavené.

2. Okresný súd Bardejov ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“), napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Konanie v časti o nároku žalobcu na zriadenie vecného bremena, práva chôdze a jazdy osobnými motorovými vozidlami, nákladnými motorovými vozidlami a traktormi cez pozemok G. parcela č. XXX, zapísaný na LV č. XXXX, katastrálne územie M. S. W., obec M., okres M., na ktorom je postavená stavba so súpisným číslom XXXX, ktorá je zapísaná na LV č. XXXX, katastrálne územie M. S. W., obec Bardejov, okres M., ako aj cez pozemok G. parcela č. XXX/X, zapísaná na LV č. XXXX, katastrálne územie M. S. W., obec M., okres M., priľahlý k stavbe so súpisným číslom XXXX, ktorá je postavená na pozemku s parcelou č. XXX, zapísaná na LV č. XXXX, katastrálne územie M. S. W., obec M., okres M., z a s t a v u j e .

III. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

IV. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. § 151n ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa § 151o ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, § 144, § 145 ods. 1 a 2, § 146 ods. 1, § 132 ods. 1 až 3, § 150 ods. 1 a § 185 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

4. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že podaním doručeným súdu dňa 16.07.2013 žalobca navrhol, aby na strane žalobcu súd pripustil do konania ďalší subjekt, a teda L. M., V.R..J.. V. V.U. J. R., XXX XX Z., E.: XX XXX XXX, s čím táto spoločnosť vyjadrila súhlas. Na základe toho tunajší súd uznesením sp. zn. 3C/7/2013 zo dňa 14.08.2013, právoplatným dňa 09.10.2013, pripustil, aby do konania na strane žalobcu pristúpila spoločnosť L. M., V.R..J.. (žalobca v 2. rade). Uznesením tunajšieho súdu č. k. 3C/7/2013-74 zo dňa 09.10.2014 súd konanie o nároku žalobcu v 2. rade (L. M., V.R..J..) proti žalovanému zastavil s odôvodnením, že táto spoločnosť bola dňa 27.05.2014 vymazaná z Obchodného registra SR. V prevyšujúcej časti súd nárok žalobcu v 1. rade voči žalovanému vylúčil na samostatné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. 3C/262/2014. Uznesenie vo výroku o zastavení konania nadobudlo právoplatnosť dňa 08.11.2014 a vo zvyšnej časti nadobudlo právoplatnosť ešte dňa 23.10.2014. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 28.11.2018, právoplatným dňa 03.12.2018, súd na základe návrhu pripustil, aby na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť U., V.R..J., W. XX, XXX XX M., E.J.: XX XXX XXX. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 26.02.2019, právoplatným dňa 30.04.2019, súd na základe návrhu pripustil, aby na miesto žalobcu vstúpila spoločnosť F. H. V.R..J., V. V.U. U. XX, XXX XX M., E.: XX XXX XXX. Súd v danej veci rozhodol rozsudkom č. k. 3C/262/2014-100 zo dňa 11.11.2019 tak, že žalobu zamietol, konanie v časti zastavil a žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Na základe odvolania podaného žalobcom Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3Co/29/2020-124 zo dňa 29.10.2020 rozsudok tunajšieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v označenom uznesení v bode 13. odôvodnenia konštatoval okrem iného: „Predpokladom zriadenia práva cesty súdom podľa ustanovenia § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka nie je, aby stavba nestála na cudzom pozemku. Z ustanovenia 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka nevyplýva, že by sa postupu podľa tohto ustanovenia mohol domáhať iba vlastník stavby, ktorý je súčasne vlastníkom stavbou zastavaného pozemku alebo ktorý má k jeho užívaniu iný právny dôvod“. V bode 15. odôvodnenia uznesenia Krajský súd v Prešove tiež konštatoval: „15. V ďalšom konaní bude povinnosťou súdu prvej inštancie posudzovať splnenie troch zákonných podmienok pri možnosti zriadiť vecné bremeno práva cesty podľa ustanovenia § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Odvolací súd dáva do pozornosti, že na zriadenie práva nevyhnutnej cesty musia byť splnené nasledovné tri podmienky: 1. Vlastník stavby nie je súčasne vlastníkom príslušného pozemku. 2. Prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak. 3. Neexistujú okolnosti, ktoré zriadenie práva cesty vylučujú. (...) Nevyhnutnú cestu možno zriadiť len vtedy, ak nemožno prístup zabezpečiť inak, teda najmä zmluvne. Prístup musí byť zabezpečený k verejnej ceste. Prístup nemožno zabezpečiť inak aj v prípade, že zabezpečenie takéhoto prístupu bude síce technicky možné, avšak náklady na jeho zriadenie budú objektívne také vysoké, že ich vynaloženie nebude možné spravodlivo požadovať. Technická možnosť zriadiť prístup inak je nevýznamná aj v prípade, že vytvorenie iného prístupu, napríklad nového vchodu do budovy by nedovoľoval všeobecne záväzný právny predpis alebo rozhodnutie oprávneného orgánu. Podmienka, že prístup vlastníka stavby nemožno zabezpečiť inak nie je splnená, ak vlastník príslušného pozemku, ktorý má slúžiť ako cesta, ponúkol vlastníkovi stavby, že mu pozemok alebo jeho časť odpredá, alebo že mu zriadi vecné bremeno zmluvou, a to za obvyklú cenu. K tomu pozri rozhodnutie R 32/2006. V poslednej tretej podmienke odvolací súd uvádza, že pri zriaďovaní nevyhnutnej cesty treba dbať na to, aby právo vlastníka pozemku bolo obmedzené čo možno najmenej. Súd musí zabezpečiť, aby stavbu bolo možné riadne užívať, ale aj to, aby zriadením cesty bol vlastník čo najmenej obmedzený. Preto môže zriadiť vecné bremeno zodpovedajúce právu cesty v rozsahu objektívne zabezpečujúcom riadne užívanie stavby, aj keď nepôjde o užívanie komfortné. Zriadeniu cesty v zásade nebráni skutočnosť, že niekto kúpi stavbu bez zabezpečeného prístupu, keďže zabezpečenie užívania je vo všeobecnom záujme aj v záujme vlastníkov susedných nehnuteľností. Neužívaná a neudržiavaná stavba by mohla byť zdrojom rôznych emisií a ohrození pre susedov. Treba však skúmať dôvody, prečo sa vlastník stavby zbavil možnosti prístupu, napríklad aj z nedbanlivosti a či výkon jeho práva nie je v rozpore s dobrými mravmi. Čo sa týka náhrady za zriadenie práva nevyhnutnej cesty, z ustanovenia § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka implicitne nevyplýva, či právo

cesty ako vecné bremeno možno zriadiť za náhradu alebo bez nej. Tu odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky, sp. zn. 22Cdo/1897/2004, v zmysle ktorého výklad § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka je základnou interpretačnou pomôckou pre Čl. 11 ods. 4 listiny a z prihliadnutím na zmienené ustanovenie listiny možno zriadiť vecné bremeno cesty len za náhradu; dotknutý vlastník má právo na poskytnutie náhrady priamo podľa Čl. 11 ods. 4 listiny bez toho, aby bolo nevyhnutne potrebné toto právo konštituovať predpisom nižšej právnej sily. Táto náhrada musí byť primeraná ujme, ktorú vlastník pozemku v dôsledku zriadenia práva cesty utrpí. Zároveň je potrebné konštatovať, že náhradu za zriadenie vecného bremena určí súd aj bez návrhu. Výška odplaty musí byť primeraná ujme, ktorú vlastník pozemku v dôsledku zriadenia práva cesty utrpí. Na rozhodnutie o náhrade nie je potrebný návrh vlastníka pozemku. (...) Zároveň odvolací súd dáva do pozornosti skutočnosť, že súd by v takom prípade mal aj za pomoci znaleckého posudku posúdiť možnosť takéhoto rozsahu vecného bremena, ktorý by zaťažoval vlastníka príslušného pozemku čo najmenej a zároveň by zabezpečil vlastníčkovi stavby prístup ku stavbe v nevyhnutnom rozsahu. V rozhodnutí o zriadení vecného bremena cesty je potrebné určiť, kadiaľ povedie cesta a tiež to, akým spôsobom môže byť právo vykonávané a aký je jeho obsah. Z tohto dôvodu by malo platiť, že súčasťou rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým sa žalobe vyhovuje, musí byť aj geometrický plán vytyčujúci kadiaľ cesta vedie. (...). Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 04.03.2021, právoplatným dňa 29.03.2021, súd na základe návrhu pripustil, aby na miesto žalobcu vstúpila do konania spoločnosť LMK INVEST, s.r.o., Kpt. Nálepku 64, 085 01 Bardejov, IČO: 36 781 134, ktorá so vstupom udelila súhlas. Súd v danej veci nariadil pojednávania, ktoré sa uskutočnili v dňoch 13.04.2015, 11.03.2019, 31.05.2019, 11.11.2019 a 13.09.2021. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s uznesením o zastavení konania vo vzťahu k nároku žalobcu v 2. rade a vylúčení zvyšku žaloby na samostatné konanie, pôvodnou žalobou vedenou pod sp. zn. 3C/7/2013, výpismi z LV č. XXXX a č. XXXX, návrhmi na zmenu na strane žalobcu, uzneseniami o pripustení zmeny na strane žalobcu a súvisiacimi listinnými dôkazmi, návrhom na prerušenie konania z dôvodu prebiehajúceho konania na tunajšom súde vo veci 4Cb/2/2018, podstatným obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 3C/7/2013 (žaloba, vyjadrenie žalovaného č. l. 18-24, návrh a prílohy č. l. 25-33, uznesenie zo dňa 14.08.2013, č. l. 64-73 spisu, uznesenie zo dňa 09.10.2014), žalobou vo veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 4Cb/2/2018, výpisom z katastrálnej mapy, zverejnením oznámenia o predaji majetku verejnou obchodnou súťažou z roku 2012, ako aj ďalšími v spise pripojenými dôkazmi. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 31.05.2019 vzal žalobu v časti o zriadenie vecného bremena v podobe práva cesty cez parcelu G.-Z. č. XXX vo vlastníctve žalovaného, ako aj cez pozemok G. parcela č. XXX/X, príslušný k stavbe so súpisným číslom XXXX, ktorá je postavená na pozemku s parcelou č. XXX, späť. Ďalej uviedol, že na podanej žalobe trvajú a svoj nárok opierajú o § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Súčasne dodal, že právny predchodca žalobcu spoločnosť P., V..R..J.. uvedené budovy nadobudla od spoločnosti R. Q., V..R..J.. V tom čase bolo vlastníkom pozemkov, na ktorých tieto budovy stáli, Mesto Bardejov. V tom čase išlo o pokojné užívanie pozemkov a nebol s tým žiaden problém. V tejto súvislosti poukázal na to, že na tunajšom súde je vedené aj iné konanie, v ktorom žalovaný v postavení žalobcu žaluje žalobcu o odstránenie stavieb. Domnieval sa, že ak by Mesto Bardejov bolo ponúklo na odpredaj pozemky, na ktorých sú uvedené budovy, právny predchodca žalobcu mal záujem tieto kúpiť. Podľa jeho vyjadrenia ponuka zo strany žalovaného na odkúpenie stavieb nebola pre žalobcu rentabilná, a preto k tomu nepristúpil. Pokiaľ ide o ponuku, čo sa týka nájomnej zmluvy, tak v tomto prípade bola zo strany žalovaného ponúknutá zmluva za nájom cca 49.000,- eur ročne, čo je pre žalobcu absolútne neprijateľné a podľa ich názoru neférové. Tým, že žalobca nemá prístup k svojim budovám, je zrejme, že sa nemôže o nich starať, a preto dochádza k ich chátraniu. Vznikajú mu tým veľké škody. Právny zástupca v súvislosti s vysloveným predbežným právnym názorom súdu navrhol, aby sa vykonalo dokazovanie ohľadom okolností, či nejde o neoprávnené stavby. Tiež uviedol, že aj napriek doterajšiemu vývoju konania trvá na tom, že nárok žalobcu na zriadenie vecného bremena je oprávnený, pretože žalobca ako vlastník stavieb nemôže mať toto vlastnícke právo obmedzované do takej miery, že stavby užívať nedokáže. Zriadenie vecného bremena bola posledná možnosť žalobcu ako sa dostať k užívaniu týchto stavieb, pričom predchádzajúce mimosúdne dohody neboli úspešné. Ústava SR zaručuje vlastnícke právo a sú toho názoru, že ak súd nevyhoví žalobe, žalobca nedokáže iným spôsobom svoje vlastnícke právo brániť tak, aby do budúcnosti mohol tieto stavby užívať. Na základe toho právny zástupca žalobcu navrhol žalobe vyhovieť a priznať žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. Strana žalobcu na pojednávaní dňa 13.09.2021 uviedla, že správne konanie, na ktoré poukázala právna zástupkyňa žalovaného, nie je dosiaľ právoplatne skončené a rozhodnutie Mesta Bardejov bolo zrušené odvolacím orgánom. Poukázala na to, že uvedené stavby nebolo možné udržiavať ani opraviť, nakoľko žalobcovi je k nim znemožnený prístup a podľa pôvodného vlastníka tomu tak bolo aj v minulosti. Na pojednávaní namietala dôkaz predložený žalovanou stranou týkajúci

parcelným číslom XXX/X nachádzajúcom sa v katastrálnom území M. S. W.. Všetky tieto nehnuteľnosti sú zapísané na LV č. XXXX pre katastrálne územie M. S. W., obec M., okres M.. Právny vzťah k parcelám, na ktorých sú uvedené stavby postavené, je evidovaný na LV č. XXXX. Súd ďalej z výpisu LV č. XXXX pre katastrálne územie M. S. W., obec M., okres M., zistil, že výlučným vlastníkom parcel, na ktorých sú postavené stavby vo vlastníctve žalobcu, je žalovaný. Ide o tieto parcely: pozemok G.-Z. s parcelným číslom XXX, na ktorom je postavená stavba so súpisným číslom XXXX, pozemok G.-Z. s parcelným číslom XXX, na ktorom je postavená stavba so súpisným číslom XXXX, pozemok G.-Z. s parcelným číslom XXX, na ktorom je postavená stavba so súpisným číslom XXXX, pozemok G.-Z. s parcelným číslom XXX, na ktorom je postavená stavba so súpisným číslom XXXX, pozemok G.-Z. s parcelným číslom XXX/XX, na ktorom je postavená stavba so súpisným číslom XXXX, pozemok G.-Z. s parcelným číslom XXX/X, na ktorom je postavená stavba so súpisným číslom XXXX, pozemok G.-Z. s parcelným číslom XXX/X, na ktorom je postavená stavba so súpisným číslom XXXX. Podľa zistení súdu právny predchodca žalobcu - spoločnosť P., V.R..J., nadobudol predmetné stavby na základe kúpnej zmluvy pod č. W. XXXX/XXXX. Nasledujúci právny predchodca žalobcu - spoločnosť U., V.R..J., nadobudol predmetné stavby na základe kúpnej zmluvy pod č. W. XXXX/XXXX. Spoločnosť F. H. V.R..J. nadobudla predmetné stavby na základe kúpnej zmluvy pod č. W. XXXX/XXXX. Aktuálny žalobca nadobudol predmetné nehnuteľnosti na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16.10.2020 rozhodnutím o povolení vkladu pod č. W. XXXX/XXXX zo dňa 12.11.2020. Podľa zistení súdu žalovaný nadobudol predmetné pozemky na základe kúpnej zmluvy pod č. W. XXXX/XXXX a W. XXX/XXXX. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu na pojednávaní dňa 31.05.2019 vzal žalobu v časti späť (tak ako vyplýva z výroku II. tohto rozsudku) a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Žalovaný s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasil, a preto súd konanie v tejto časti zastavil. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca je vlastníkom stavieb zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie M., obec M., okres M.. Súd mal taktiež preukázané, že žalovaný je vlastníkom pozemkov, parcel zapísaných na LV č. XXXX, katastrálne územie M., obec M., okres M.. Vzhľadom na to, že žalobca nadobudol nehnuteľnosti nachádzajúce sa na pozemku žalovaného, žiadal zriadiť vecné bremeno spočívajúce v práve prechodu cez parcely vo vlastníctve žalovaného. Žalovaný dňa 13.09.2021 predložil do konania dôkaz - inzerciu v regionálnych novinách týkajúcu sa oznámenia Mesta Bardejov o zámere predaja majetku ako celku obchodnou verejnou súťažou, a to v areáli bývalého pôdohospodárskeho družstva M. S. W. o výmere 59.117 m². Najnižšia požadovaná cena stanovená znaleckým posudkom bola 8,07 eur/m². Lehota na doručenie cenových ponúk záujemcov bola stanovená do termínu 19.03.2012. Žalobca sa stal vlastníkom stavieb počas tohto konania na základe kúpnej zmluvy zo dňa 16.10.2020, ktorej vklad bol povolený rozhodnutím katastrálneho odboru Okresného úradu Bardejov, číslo vkladu W. XXXX/XXXX zo dňa 12.11.2020. Žalovaný namietal, že právny predchodca žalobcu dostatočne nedbal o svoje práva a v roku 2012, keď Mesto Bardejov ponúkalo na predaj celý areál o výmere 5,9 ha, pozemky, ktoré by mu zabezpečili prístup k stavbám, nekúpil. Žalobca namietal, že uvedený dôkaz žalovaný nepredložil včas. Zároveň žalovaný argumentoval tým, že je to žalobca, ktorý nepreukázal uplatňovaný nárok, pretože neprodukoval žiaden dôkaz o tom, akým spôsobom a v ktorých miestach má byť právo cesty v prospech žalobcu zriadené. Žalovaný považoval žalobu za vadnú a poukázal na to, že žalobca ju počas celého konania neopravil. Daná právna vec je nepochybne vec sporová, v ktorej sa uplatňuje prejednávací zásada. Jedným z najvýznamnejších štádií civilného sporového konania je dokazovanie. Prostredníctvom dokazovania súd zisťuje, či skutkový stav prezentovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu zodpovedá alebo nezodpovedá skutočnosti (v podstate ide fázu verifikácie skutkových tvrdení). Predmetom dokazovania je teda skutok (fakty, objektívna realita) tvrdený stranami sporu, ktorý má význam pre rozhodnutie o merite sporu. S bremenom tvrdenia je preto neodmysliteľne späté dôkazné bremeno. V súvislosti s dokazovaním vyvstáva otázka kto a čo je povinný v súkromnoprávnom spore preukazovať (napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/142/2019 zo dňa 26.01.2021). Účastník má jednak povinnosť tvrdenia, jednak dôkaznú povinnosť. Následky spojené s ich nesplnením v podobe vecne nepriaznivého rozhodnutia nesie ten účastník konania, ktorý tieto povinnosti nesplnil. Medzi povinnosťou tvrdenia a povinnosťou označiť dôkazy na preukázanie tvrdení je vzájomná väzba. Pokiaľ účastník konania nesplní povinnosť tvrdenia, nemôže splniť ani povinnosť označiť na svoje tvrdenia dôkazy. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia, a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej aj v takých prípadoch, kedy neboli preukázané určité skutočnosti významné podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci (či už z dôvodu nečinnosti účastníka, ktorý nesplnil povinnosť označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení alebo preto, že takáto skutočnosť nemohla byť preukázaná vôbec) [napr. rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/58/2020 zo dňa 26.01.2021].

5. Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že v ust. § 185 CSP je zavedený princíp formálnej pravdy, čo znamená, že súd pri rozhodovaní vychádza výlučne z dôkazov, ktoré mu navrhli strany sporu. Súd sa tak nemusí dostať k úplnému zisteniu pravdy, vzhľadom na to, že si o spore môže urobiť svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslili strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Dôraz sa kladie na procesnú diligenciu strán sporu, čoho dôsledkom je obmedzenie dôkaznej iniciatívy súdu a jej presun takmer bezvýhradne na strany sporu. Súd zastáva názor, že žalobca v žalobe netvrdil a listinnými dôkazmi bezpečne nepreukázal skutočnosti, na základe ktorých by súd jeho žalobe mohol vyhovieť. Predmetom žaloby je zriadenie práva cesty zodpovedajúceho vecnému bremenu in rem. V zrušujúcom uznesení Krajský súd v Prešove jasne definoval a naznačil, akým spôsobom má byť v danom spore vedené dokazovanie. Krajský súd v Prešove v rozhodnutí, ktorým zrušil rozsudok súdu prvej inštancie zo dňa 11.11.2019, okrem iného konštatoval, že je potrebné skúmať dôvody, prečo sa vlastník stavby zbavil možnosti prístupu k nej a či výkon jeho práv nie je v rozpore s dobrými mravmi. Tiež zdôraznil, že súčasťou rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým sa žalobe vyhovie, musí byť aj geometrický plán vytyčujúci kadiaľ cesta vedie. Súd považuje za významné zdôrazniť, že ide o sporovú vec, kde rozsah dokazovania je daný procesnou iniciatívou strán sporu. Súd v okolnostiach takýchto prípadov nemôže viesť dokazovanie ex offio, ale v naznačenom smere je viazaný návrhmi strán sporu, ktoré nesú zodpovednosť za to, akým spôsobom a v akom rozsahu poskytnú súdu obraz o spore a ako svoju argumentáciu podporia dôkazmi. Žalobca neformuloval žalobu spôsobom, akým naznačil odvolací súd. Na túto skutočnosť poukázal aj žalovaný prostredníctvom právnej zástupkyne na pojednávaní dňa 13.09.2021. Aj napriek tomu strana žalobcu nenavrholo pripustenie zmeny žaloby, nemala návrhy na doplnenie dokazovania, do konania nepredložila geometrický plán vytyčujúci kadiaľ by mala viesť cesta, nenavrholo vykonať znalecké dokazovanie, za týmto účelom nežiadala o odročenie pojednávania, ale bez ďalšieho trvala na tom, aby súd žalobe vyhovel. Dôkaznú núdzu odôvodnila tým, že za vzniknutú situáciu nemôže niesť zodpovednosť aktuálny žalobca, keďže je vlastníkom stavieb len krátky čas. Pritom uznesenie o pripustení zmeny strany sporu na strane žalobcu nadobudlo právoplatnosť dňa 29.03.2021. Pojednávanie v danej veci sa uskutočnilo až dňa 13.09.2021, z čoho jednoznačne vyplýva, že žalobca, ak by bol bdely, v záujme dosiahnutia úspechu v spore mohol predložiť relevantné dôkazy a navrhnúť znalecké dokazovanie. Žalobca tak neučinil a túto jeho procesnú pasivitu nemohol súd vlastným pričinením nahradiť. Súd zároveň dodáva, že vzhľadom na to, že odvolací súd uložil povinnosť skúmať okolnosti tak, ako vyplýva z bodu 37. odôvodnenia rozsudku, súd pripustil dôkaz predložený žalovanou stranou na pojednávaní dňa 13.09.2021, z ktorého vyplýva, že celý areál, ktorého súčasťou sú aj stavby, ktoré sú predmetom žaloby, bol ponúkaný na predaj ešte v roku 2012. Žalobca v tomto smere nezvolil presvedčivý procesný postup v záujme hájenia svojich práv, keď uviedol, že tým by sa situácia nevyriešila, pretože aj tak by museli prejsť cez pozemky vo vlastníctve žalovaného. Na tomto mieste súd pripomína, že len bdelym, nie spiacim patrí právo (vigilantibus iura scripta sunt). Ak by žalobca dostatočne dbal o svoje práva a navrhol vykonanie dokazovania v intenciách rozhodnutia odvolacieho súdu, nie je vylúčené, že v konaní mohol byť úspešný. V civilnom sporovom konaní súd nemôže plniť funkciu vyhládavacieho orgánu, a tak dedukovať požiadavky a predstavy žalobcu. Nemôže plniť ani úlohu návodcu, ktorý by žalobcovi naznačil správny smer procesného postupu. V opačnom prípade by išlo o porušenie základného práva na rovnosť strán v konaní, a to na úkor protistrany. Tvrdenia v žalobe vrátane petitu, ako aj vo vyjadreniach žalobcu sú neúplnými skutkovými tvrdeniami, nepodporenými dostatočnými dôkazmi (neexistencia znaleckého dokazovania, geometrického plánu), ktoré bránia súdu rozhodnúť inak, než zamietnutím žaloby. Na to, aby žalobca mohol byť v konaní úspešný, nepostačujú tvrdenia a dôkazy, ktoré sú súčasťou spisu. Keďže žalobca neunesol bremeno dôkazu a ani bremeno tvrdenia, súd si spravil o spore svoj obraz iba v rozsahu, v akom mu ho vykreslili strany sporu svojimi tvrdeniami a súvisiacimi dôkazmi. Preto súd žalobu zamietol.

6. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 Civilného sporového poriadku s tým, že za úspech žalovaného súd považoval čiastočne späťvzatie žaloby, ktoré žalobca odôvodnil tým, že nie je vlastníkom dotknutej stavby so súpisným č. 3136, a preto zriadenie vecného bremena vo vzťahu k uvedenému už nežiadal. Procesné zavinenie za zastavenie v tejto časti konania je potom potrebné pripísať na vrub žalobcu. V zostávajúcej časti trov konania a o trovách odvolacieho konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s ust. § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku tak, že v celom rozsahu úspešnému žalobcovi na základe odvolania, ktorého Krajský súd v Prešove napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie z 11.11.2019 zrušil, priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania zároveň súd prvej inštancie zohľadnil skutočnosť, že nezistil žiadne okolnosti, ktoré by v otázke náhrady

trov konania odôvodňovali potrebu aplikácie § 257 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého súd výnimočne z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania neprizná.

7. Proti rozsudku včas podal odvolanie žalobca, a to voči výroku I. a výroku III. Zostávajúci výrok II. teda nadobudol právoplatnosť. Ako odvolacie dôvody žalobca uviedol ust. § 365 ods. 1 písm. d), písm. g) a písm. h), teda, že konanie má inú vadu, ktorá mala mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Zistený skutkový stav neobstojí pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a zároveň rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa názoru žalobcu súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu, a to tým, že v konaní porušil povinnosť uvedenú odvolacím súdom a neskúmal splnenie troch základných podmienok pri možnosti zriadiť vecné bremeno práva cesty podľa ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru odvolateľa došlo k naplneniu všetkých troch podmienok, ktoré odvolací súd vo svojom uznesení zo dňa 29.10.2020 uvádza. Za prvé vlastníkom stavby nie je súčasne vlastníkom príľahlého pozemku, ako prvá podmienka daná bola a je splnená, keďže vlastníkom stavby, ktorým je žalobca nie je zároveň vlastníkom príľahlého pozemku, ktorým je žalovaný. Druhá podmienka spočívajúca v skutočnosti, že prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak, bola taktiež splnená, nakoľko prístup nemožno zabezpečiť inak ako právom prechodu cez pozemok vo vlastníctve žalovaného, o čom svedčí aj náčrt, ktorý je súčasťou spisu, z ktorého je zrejmé, že minimálne v prípade štyroch stavieb, ku ktorým žiada žalobca zriadiť vecné bremeno, sú zo všetkých štyroch strán obklopené pozemkom vo vlastníctve žalovaného. Tretia podmienka spočívajúca v skutočnosti, že neexistujú okolnosti, ktoré zriadenie práva cesty vylučujú, bola taktiež naplnená. V danom prípade sa žalobca ani len z nebanlivosti nezbavil možnosti prístupu týmto stavbám, nakoľko odkedy je vlastníkom týchto stavieb, žalobca nemal žiaden prístup k stavbám, ani jeho právny predchodca a je teda logicky vylúčené aby sa vzdal prístupu, ktorý nikdy nemal. Záver žalovaného o tom, že žalobca zanedbal starostlivosť o stavby je v rozpore so základnou logikou, nakoľko stavby sa nachádzajú v nepriaznivo stave práve v dôsledku toho, že žalovaný počas celého súdneho konania neumožnil prístup k týmto stavbám. Žalobca taktiež poukázal na skutočnosť, že svojím konaním ani z nebanlivosti nemohol spôsobiť to, že sa nezúčastnil verejnej súťaže v roku 2012, nakoľko v tom čase nebol vlastníkom týchto stavieb ani žalobca, ani jeho právny predchodca. Žalobca poukázal na konanie žalovaného, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, ktoré má spočívať v skutočnosti, že žalovaný pristúpil ku kúpe pozemkov, na ktorých stoja stavby iných vlastníkov. Podľa názoru žalobcu boli splnené všetky zákonom stanovené podmienky pre možnosť zriadiť vecné bremeno práva cesty podľa ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka a z tohto dôvodu žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil v súlade s ust. § 389 ods. 1 CSP.

8. K odvolaniu žalobcu sa písomne vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že podľa obsahu odvolania v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP sa mal súd prvej inštancie dopustiť konania, ktoré malo za následok porušenie ust. § 391 ods. 2 CSP, teda, že súd prvej inštancie nerešpektoval právny názor odvolacieho súdu a neskúmal splnenie troch základných podmienok pre možnosti zriadiť vecné bremeno práva cesty podľa § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Podľa názoru žalovaného sa tak nestalo, a to z dôvodu, že hmotnoprávne podmienky pre zriadenie nevyhnutného práva cesty musia byť splnené kumulatívne. Aby súd mohol splnenie týchto podmienok skúmať, musí byť žalobný návrh a petit určitý tak, aby bol zrejмый rozsah vecného bremena a ako aj určenia kade cesta povedie. Žalobca však požadované právo cesty nijako bližšie nešpecifikoval a nenavrhol ani znalecké dokazovanie na určenie nevyhnutného prístupu k stavbe. Naďalej nedôvodne žalobca trval na tom, že svoj žalobný návrh preukázal dostatočne. Žalobca sa práva cesty domáhal neurčito bez určenia trasy a rozsahu cesty a po pozemkoch, na ktorých stoja stavby neurčito ku všetkým stavbám, teda nie cez konkrétny pozemok ku konkrétnej stavbe. Žalobca taktiež neuvádzal účel stavieb, čo je zásadné pre posúdenie či je možné užívanie stavieb zabezpečiť právom cesty bez toho, aby došlo k neprimeranému zásahu do práv vlastníka pozemku. K odvolaciemu dôvodu špecifikovaným žalobcom podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP žalovaný uviedol, že žalobca okrem listu vlastníctva a náčrtu nepredložil ani nenavrhol žiadne iné dôkazy. Podľa názoru žalovaného zámerom žalobcu nie je zriadenie nevyhnutného prístupu k stavbám, ale zabránenie žalovanému vlastníkovi pozemkov užívať svoje vlastníctvo. Takéto konanie žalobcu by nemalo požívať právnu ochranu. K odvolaciemu dôvodu, ktorý špecifikoval žalobca podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP, žalovaný konštatuje, že žalobca v odvolaní vôbec neuviedol v čom spočíva nesprávne právne posúdenie veci, teda nesprávna aplikácia právnych predpisov na zistený skutkový stav. Podľa názoru žalovaného žalobca neunesol dôkazné bremeno ani na preukázanie základných predpokladov pre rozhodnutie súdu o zriadení práva cesty. Súd nemal na základe akých dôkazov posudzovať rozsah

prístupu k stavbám, ani splnenie podmienky či nie je možné zabezpečiť prístup k stavbám inak. Zároveň žalobca nepredložil ani nenavrhol žiaden dôkaz na preukázanie rozsahu prístupu k stavbám v jeho vlastníctve, ktorý má byť nevyhnutným prístupom, a to na základe výslovnej výzvy súdu. Žiadal, aby súd rozhodol na základe doteraz doložených dôkazov, ktoré žalobca pokladal za dostatočné. Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť a priznať mu náhradu trov odvolacieho konania.

9. Sporové strany následne nevyužili podanie odvolacej repliky a dupliky.

10. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací, v rámci kompetencií vyplývajúcich z ust. § 34 CSP, po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), prejednal odvolanie podané žalovaným a preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 378 a nasl. CSP bez toho, aby nariadil odvolacie pojednávanie podľa § 385 CSP (a contrario) a na tomto pojednávaní zopakoval, či doplnil dokazovanie vykonané prvoinštančným súdom. Právnym dôsledkom takéhoto postupu odvolacieho súdu je jeho viazanosť skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 382, § 385 CSP). Pri preskúmaní napadnutého rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený tento rozsudok preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimkou by mohli byť len vady konania, ktoré sa týkajú procesných podmienok, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 1, 2 CSP). Pretože rozsudok vo veci samej musí byť verejne vyhlásený, odvolací súd uverejnil v zákonom stanovenej lehote miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a webovej stránke Krajského súdu v Prešove (§ 378 ods. 2, § 219 ods. 1, 3 CSP) Po prieskume napadnutého rozhodnutia podľa vyššie uvedených zásad (§ 379, § 380 ods. 1, 2 CSP) dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

11. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia k odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

12. V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

13. Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

14. K námietke inej vady ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci § 365 ods. 1 CSP písm. d) odvolací súd poznamenáva, že tento odvolací dôvod dopadá na akékoľvek pochybenia v procesnom postupe súdu, ktoré nie sú subsumovateľné pod ostatné odvolacie dôvody, avšak len za predpokladu, že mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Príkladom takejto vady môže byť nesprávne realizovaná manudukčná povinnosť súdu, pochybenia vo vykonanom dokazovaní, porušenie viazanosti súdu inými rozhodnutiami (§ 193) alebo posúdenie predbežnej otázky v rozpore s existujúcim rozhodnutím príslušného orgánu. Žalovaný však v podanom odvolaní konkrétne pochybenie súdu prvej inštancie spadajúce pod uvedený odvolací dôvod „inej vady“ neuviedol, čo malo za následok, že na základe tohto odvolacieho dôvodu nemohlo dôjsť k preskúmaniu rozhodnutia súdu prvej inštancie.

15. K námietke nedostatočnosti doteraz zisteného skutkového stavu z dôvodu prípustnosti jeho ďalšieho dotvárania novotami podľa ust. § 365 ods. 1 CSP písm. g) je potrebné uviesť, že sa nejedná o reálnu vadu rozhodnutia v zmysle chybného procesného postupu súdu pri zisťovaní skutkového stavu. Ak žalobca videl pochybenie v tomto procesnom postupe súdu, mal by argumentovať v odvolaní odvolacím dôvodom pod písm. e) alebo f). Stav predpokladaný hypotézou tejto normy nemožno v kontradiktórnom spore ani objektívne dávať za vinu súdu prvej inštancie, ktorý v posudzovanej veci postupoval v

intenciách prejednávacieho princípu. Pri uvedenom odvolacom dôvode sa jedná o stav, keď je možné doteraz zistený skutkový stav (skutkový základ neprávoplatného rozhodnutia) aktivitou strany sporu viac priblížiť „pravde“, čím sa rozhodnutie vo veci samej môže vo väčšej miere priblížiť ideálu spravodlivého rozhodnutia. Prípustnosť tohto odvolacieho dôvodu je potrebné vnímať výhradne cez prizmu ust. § 366 písm. d) CSP. Novoty môže odvolateľ použiť v tomto prípade len vtedy, ak ich v konaní pred súdom prvej inštancie nemohol použiť bez vlastnej viny. V posudzovanom prípade však všetky nižšie uvedené dôkazné prostriedky žalobca mohol po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu priadne uplatniť a navrhnúť ich. V konaní nič nebránilo žalobcovi vzniesť návrhy na dokazovanie v intenciách právneho posúdenia veci súdom odvolacím, z ktorého dôvodu nebolo možné procesný inštitút novôt v odvolacom konaní uplatniť.

16. K námietke nesprávneho právneho posúdenia § 365 ods. 1 CSP písm. h) odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O omyl ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery (pozri napr. Najvyšší súd SR, sp. zn. 7 Cdo 7/2010). Z obsahu rozhodnutia súdu prvej inštancie mal odvolací súd za to, že k naplneniu tohto odvolacieho dôvodu nedošlo. Vo vzťahu k aplikácii práva všeobecnými súdmi. Výklad a aplikácia zákonných predpisov zo strany všeobecných súdov (v danom prípade súd prvej inštancie) musí byť preto v súlade s účelom základného práva na súdnu ochranu, ktorým je poskytnutie materiálnej ochrany zákonnosti tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov strán sporu. Aplikáciou a výkladom týchto ustanovení právnych noriem, tak ako ich v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol súd prvej inštancie, neobmedzil toto základné právo v rozpore s jeho podstatou a zmyslom (IV. ÚS 77/02, IV. ÚS 214/04, II. ÚS 249/2011, IV. ÚS 295/2012).

17. Odvolací súd konštatuje, že predmetom samotnej žaloby je zriadenie práva cesty zodpovedajúceho vecnému bremenu in rem, na ktoré je potrebné aplikovať ust. § 151o ods. Občianskeho zákonníka. Krajský súd v Prešove uznesením č. k. 3Co/29/2020-124 zo dňa 29.10.2020 špecifikoval pre súd prvej inštancie akým právnym posúdením je potrebné vyhodnotiť nárok uplatnený žalobcom a je pravdou, že poukázal na tri základné podmienky pre zriadenie vecného bremena práva cesty práve podľa ust. § 151o ods. 3 Občianskeho zákonníka. Prvou bola skutočnosť, že vlastník cesty nie je súčasne vlastníkom príslušného pozemku. Druhou bola skutočnosť, že prístup vlastníka k stavbe nemožno zabezpečiť inak a zároveň treťou, že neexistujú okolnosti, ktoré by k zriadeniu práva cesty vylučovali. Odvolací súd zároveň zdôraznil okrem iného, že pri zriaďovaní nevyhnutnej cesty treba dbať na to, aby právo vlastníka pozemku bolo obmedzené čo možno najmenej. Súd by mal svojim rozhodnutím zabezpečiť nielen skutočnosť aby stavbu bolo možné riadne užívať, ale aj skutočnosť, aby zriadením takéhoto práva cesty bol vlastník čo najmenej obmedzený. Preto je potrebné zriaďovať vecné bremeno v takom rozsahu, ktoré je nevyhnutné aj keď nepôjde o komfortné užívanie nehnuteľností. Aj z týchto dôvodov odvolací súd vo svojom zrušujúcom rozhodnutí zdôraznil, že súčasťou takéhoto rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým by sa žalobe vyhovovalo, musí byť aj geometrický plán vytyčujúci priestor kadiaľ presne takáto cesta viesť má. Keďže strana žalobcu po nariadenom pojednávaní, ktorému predchádzalo zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolacím súdom nenavrholala či už pripustenie zmeny žaloby, nemala ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania a do konania nepredložila ani geometrický plán vytyčujúci kadiaľ by takáto potencionálna cesta viesť mala a rovnako nenavrholala vykonať žiadne znalecké dokazovanie za týmto účelom, nemožno konštatovať, že by súd prvej inštancie nerešpektoval názor odvolacieho súdu ohľadne splnenia troch základných podmienok pri zriadení vecného bremena práva cesty. V novom kontradiktórnom spore akým je Civilný sporový poriadok jednoznačne možno uzatvoriť, že je na procesnej diligencii strán sporu, aby uniesla nielen bremeno tvrdenia ale aj dôkazné bremeno a zároveň Civilný sporový poriadok výrazne obmedzuje dôkaznú iniciatívu súdu s výnimkou štyroch základných materiálnych korektívov. Dôkazná iniciatíva je jednoznačne a bezvýhradne v takomto prípade na stranách sporu, v danom prípade na strane žalobcu. V prípade, že súd prvej inštancie by sám vykonával bez akýchkoľvek ďalších návrhov žalobcu riadne a rozsiahle dokazovanie ohľadne splnenia všetkých troch zákonných podmienok, na ktoré poukázal odvolací súd, došlo by k vážnemu zásahu do kontradiktórnosti samotného súdneho sporu a uvedený postup súdu by bolo možné hodnotiť ako taký, ktorý porušuje právo na spravodlivý proces vo vysokej intenzite. Správne preto súd prvej inštancie rešpektujúci názor odvolacieho súdu ponechal na žalobcovi aby predniesol také návrhy na dokazovanie, ktoré by zodpovedali preukázaniu odvolacím súdom naznačených troch základných podmienok pre

zriadenie vecného bremena práva cesty. Tu možno konštatovať, že žalobca po zrušujúcom rozhodnutí odvolacieho súdu a vytýčenom pojednávaní nevznášal žiadne ďalšie návrhy na dokazovanie, uvádzal iba svoje skutkové tvrdenia, že podľa jeho subjektívneho názoru došlo k splneniu všetkých troch podmienok, ktorých kumulatívnu existenciu naznačoval odvolací súd. Aj vzhľadom na inštruktívne odôvodnenie v rozhodnutí odvolacieho súdu, ktorým zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie je zrejmé, že žalobe žalobcu nebolo možné vyhovieť bez ďalšieho rozsiahleho dokazovania v intenciách naznačených odvolacím súdom. Z tohto dôvodu sa javí rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne a rešpektujúce právny názor odvolacieho súdu, ktorý bol v zrušujúcom uznesení uvedený.

18. Súd prvej inštancie jednoznačne rešpektoval právny názor vyslovený odvolacím súdom avšak splnenie troch základných podmienok pre zriadenie vecného bremena neskúmal z toho dôvodu, že žalobca svoje skutkové tvrdenia nepodporil dostatočnými dôkaznými prostriedkami. V tomto dôsledku súd nemohol vyhovieť žalobe aj napriek tomu, že žalobca vlastníkom stavieb nachádzajúcich sa na pozemkov žalovaného, že prístup žalobcu k stavbám nemožno zabezpečiť inak.

19. Vychádzajúc z vyššie uvedeného odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie vykazujúci riadnu obsahovú štruktúru, správne právne posúdenie a dostatočné odôvodnenie ako vecne správny potvrdil.

20. Odvolací súd ďalej poukazuje na to, že správne výroku vo veci samej zodpovedá aj správny výrok o trovách konania.

21. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom odvolanie žalobcu bolo vyhodnotené ako nedôvodné a preto bol priznaný nárok na náhradu trov odvolacieho konania žalovanému proti neúspešnému žalobcovi v plnom rozsahu.

22. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).